

Bön på lekplatsen

Gabrielle Shiozawa
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i England.

Davi såg fram emot rasten. Han försökte lyssna noga på sin lärare, fröken Taylor. Men det var svårt för honom att förstå vad hon sa på engelska. Davi fick ont i huvudet av det.

Davis familj hade precis flyttat från Brasilien till England. Han hade ett nytt hus och en ny skola. Men den största förändringen var att nu hade Davi ett nytt

språk att lära sig! Han saknade sitt gamla hem. Han saknade sina vänner som alla pratade portugisiska som han gjorde.

Fröken Taylor klappade händerna. "Det är dags för rast!" sa hon.

Davi hoppade upp från stolen. Det ordet kunde han! Han kunde äta något gott och gunga på gungorna. Och han kunde ta en paus från att lära sig engelska.

När Davi gick ut sprang andra barn före honom för att leka. De var redan vänner. Och alla talade samma språk. När Davi försökte lyssna på dem fick han ont i huvudet igen. Han kände sig så ensam.

Jag önskar att jag hade en vän, tänkte Davi. Vad ska jag göra?

Davi kom ihåg vad hans mamma och pappa hade sagt till honom. "Du kan be när som helst, var som helst, och din himmelske Fader hör dig", sa de.

Det här var det perfekta tillfället att be!

Davi tittade sig omkring på lekplatsen. Han såg ett lekhus av trä. Davi gick in. Det var tyst där. Han gick ner på knä, lade armarna i kors och blundade.

"Käre himmelske Fader, jag vill leka med de andra

barnen. Jag vill lära mig engelska. Snälla, hjälp mig."

När Davi hade bett kände han en varm, fridfull känsla i hjärtat. Han visste att även om han inte hade så många vänner än så var hans himmelske Fader alltid hans vän.

Efter leken gick Davi tillbaka till klassrummet. Det var fortfarande svårt att förstå engelska. Men han bestämde sig för att fortsätta försöka!

I flera veckor övade Davi. Han läste många berättelser på engelska. Han lyssnade på fröken Taylor. Han övade på att prata med de andra barnen också.

Varje gång Davi blev ledsen bad han en bön. Varje gång han hade ont i huvudet av att försöka lära sig engelska bad han en bön. Och varje gång han bad fick han hjälp av sin himmelske Fader att känna frid. Han kände att han kunde fortsätta försöka.

Ännu fler veckor gick. Det blev lättare att förstå fröken Taylor. Davi började få vänner och prata med dem. Han vann till och med ett pris i skolan för att han arbetade hårt och läste bra!

En dag kom en ny elev till Davis klass i skolan. Han hette Leo. Han kom från ett annat land och kunde inte engelska så bra.

På rasten såg Davi att Leo satt ensam på gungan. Han såg ledsen ut. Davi kom ihåg hur ensam han hade känt sig när han var ny. Han ville vara Leos vän.

Davi sprang till Leo. "Hej. Jag heter Davi." Han höll upp en fotboll. "Vill du spela?"

Leo nickade och hoppade av gungan.

Davi kände sig varm inombords. Han var glad att han kunde vara Leos vän, precis som vår himmelske Fader var hans vän. ●

Davi fick ont i huvudet av att försöka lära sig engelska.

